

F. t. l. om ændr. i forsorgsloven (vedr. ændr. i kommunehjælpsgrænsen m. v.).

Til § 333.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Såfremt det af Det statistiske Departement for hvert års januar og juli måned offentliggjorte detailpristal (basis: juli 1914) stiger eller falder 1 pct. i forhold til det for januar 1956 offentliggjorte pristal, vil de i § 193, stk. 1, — jfr. §§ 214, 219 og 224 — og § 236, jfr. § 237, omhandlede bidrag være henholdsvis at forhøje eller nedsætte med 1 pct. For hver yderligere stigning eller fald af nævnte pristal med 2 pct. vil de omhandlede beløb være at forhøje eller nedsætte med 2 pct. På tilsvarende måde reguleres de i § 194, stk. 1, — jfr. §§ 214, 220, 224 og 235 — omhandlede indtægtsgrænser, det i § 289 omhandlede rådighedsbeløb og de i § 293, stk. 1, 1. pkt., nævnte

beløb, dog at regulering af disse beløb kun finder sted een gang årligt på grundlag af bevægelser i det for januar måned offentliggjorte pristal. De herefter fremkomne beløb afrundes således: For så vidt angår de i § 193, stk. 1, omhandlede beløb til de nærmeste med 12 delelige beløb i kroner; for så vidt angår de i § 194, stk. 1, omhandlede beløb til de nærmeste med 10 delelige beløb i kroner; for så vidt angår de i § 236 omhandlede beløb til de nærmeste beløb i hele kroner og for så vidt angår de i § 293, stk. 1, 1. pkt., omhandlede beløb til de nærmeste med 10 øre delelige beløb“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1957.

Bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer i forsorgsloven står alle i forbindelse med de ved lov nr. 258 af 2. oktober 1956 gennemførte ændringer i folkeforsikringsloven, der for størstedelens vedkommende træder i kraft den 1. april 1957. Med hensyn til ændringerne i de enkelte bestemmelser skal man bemærke følgende:

Til §§ 34, 39, 73, 247, 252, 258, 263, 281 A, 289 og 293, stk. 2.

Ændringerne er dels en følge af den ved loven af 2. oktober 1956 indførte ændrede terminologi i folkeforsikringsloven, hvorefter betegnelserne invaliderente, aldersrente, invaliderentemodtager og aldersrentemodtager afløses af betegnelserne invalidepension, folkepension, invalidepensionist og folkepensionist, dels en følge af, at folkeforsikringsloven efter den foretagne ændring omfatter 2 arter af folkepension, nemlig den indtægtsregulerede folkepension, jfr. lovens § 39, stk. 1, der svarer til den hidtidige aldersrente, og folkepensionens mindstebeløb, der omhandles i lovens § 39, stk. 2, og som ikke er indtægtsbestemt. Hvilken af de to arter af folkepension der i de enkelte bestemmelser i forsorgsloven skal træde i stedet for de hidtil anvendte betegnelser vedrørende aldersrente, har man ved lovforslagets udarbejdelse gjort til genstand for en konkret bedømmelse i hvert enkelt tilfælde.

Til §§ 193, 194, 236, 289, 293, stk. 1, og 333:

Ved loven af 2. oktober 1956 er der bl. a. også gennemført en ændring af folkeforsikringslovens

bestemmelse om pristalsregulering, idet det er fastsat, at regulering i fremtiden skal finde sted med udgangspunkt i pristallet for januar 1956, der udgjorde 410.

På grund af den nære forbindelse mellem folkeforsikringslovens og forsorgslovens ydelser — jfr. således at børnetillæggene til alders- og invaliderenten er de samme som de i forsorgsloven fastsatte normalbidrag for fædre, og at kommunehjælpsgrænserne bestemmes af aldersrentens størrelse — må det anses for praktisk, at der foretages en tilsvarende ændring af forsorgslovens bestemmelse om pristalsregulering, jfr. herved lovens § 333, og at de i §§ 193, 194, 236 og 289 fastsatte beløb ændres i overensstemmelse med det nye udgangspunkt for reguleringen.

Endvidere foreslås det, at de beløb, hvormed normalbidragene efter §§ 193, stk. 1, og 236 ved lov af 31. marts 1953 ekstraordinært blev forhøjet, også fremtidig gøres til genstand for pristalsregulering. Som begrundelse herfor kan anføres, dels at det er upraktisk, at en del af bidraget holdes uden for reguleringen, dels at forhøjelsen, der udgjorde 20 pct. af de i forsorgsloven dengang fastsatte bidrag, som følge af den siden 1953 skete prisstigning i dag har mistet en del af sin købeevne. Ved forslaget tilsigtes det at undgå yderligere forringelse af den omhandlede forhøjelses købeevne, såfremt prisstigninger fortsat finder sted.

De beløb for normalbidrag, indtægtsgrænser m. v., der herefter skal pristalsreguleres med udgangs-